

november 2023

Leto 2023

Mediteran

1. november 2023, sreda

Motril, Španija

Za enkrat se je ta marina izkazala kot najdražja in najslabša na najini španski poti. Je precej valovanja na pontonu, ko v luko vpluje večja ladja, pontoni niso najboljši, elektrike zmanjka večkrat na dan in na dosegu je samo ena oštarija z omejeno ponudbo. Vse ostalo je na avtobusni razdalji. In avtobusi vozijo poredko. Posadka je sicer v redu (in o tem vsi pišejo na Navyliju), to je pa tudi vse. Kot kaže, je bila najboljša (in tudi najcenejša) marina Aguadulce. Ampak. Če bi le imela boljše mehanike...

Kakorkoli, nekaj dni bova vedrila tukaj. Torej imava čas. Vesna se spravi k pranju perila, jaz k oljenju teaka. Še dobro, da tega nisem že prej naredil, le kaj bi potem počel danes, ko je tudi v Španiji praznik in vse zaprto? Pa pride naokoli Andre in naju povabi na fajf-o-klok-ti. Ok, ker je Francoz, razumem, da ob petih ne bo čaja, ampak kaj bolj francoskega. Odlično!

In tako je tudi bilo. Najina flaška španskega vina je bila prazna dok-rekneš-keks. Njun karton francoskega vina je trajal precej dlje. Tapasi (snackom se pač v Španiji reče tapas) tudi. In ura je že davno noč, ko se končno prikotaliva domov.

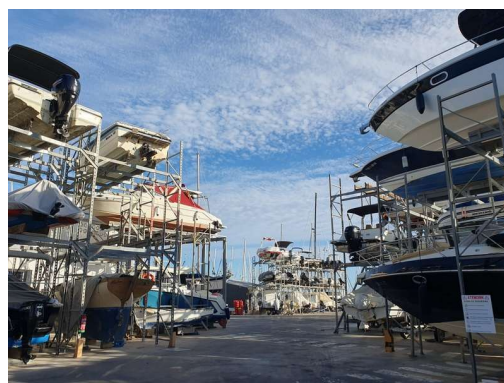
s posadko jadrnice Stabo nekako letos nimamo sreče, da se srečamo.....

najin pomol v marini Motril; prva barka z desne Doo it, kjer sva preživela večer z Andre in Sophie

tako nabasane marine s plovili še nisem videla

prevladujejo pa seveda motorni čolni

2. november 2023, četrtek

Motril - Granada - Motril, Španija

Danes je bil na sporedu izlet v Granado. Režijo tega podviga prevzame Summertime II, ki tudi priskrbi rekvizite. Režiser se ubada z guglovimi mapami. Med rekvizite pa spada v prvi vrsti avto. Granada je bila zgrajena precej pred izumom avtomobilov, to je vidno na vsakem koraku. Ulice so še za pešce ozke, za avtomobile pa sploh. Mestni promet je urejen z avtobusi velikosti kombijev. Z razlogom. Mene, ki sem navajen, da so v centru Ljubljane precej širše ulice namenjene le pešcem, je malo motilo, da se avtomobili vozijo po fusingerici. A tako pač tu je.

Ogledali smo si ogromno katedralo, ki razen tega, da je (pre)velika, ni prav nič drugačna kot ostale cerkve. Potem je bila na vrsti Alhambra. Jasno, da nismo imeli kart, ker so bile vse razprodane. V palačo dnevno spustijo "le" 8.000 turistov ob točno določenih urah. Tako nam je ostal na voljo le sprehod po zunanjem delu palače. Mislim pa, da veliko nismo zamudili, takih in podobnih palač sva vsaj midva videla že veliko.

Lep (morda celo najlepši del poti) je bil obisk puba v idiličnem okolju, kjer ti nad glavo visi svinjska krača, na sodčku-mizi pa stoji kozarec vina in krožnik pršuta. Vzdušje je bilo na nivoju. Hja, vidi se, da sva počasi že naveličana ogledov raznih must-seejev in nama več pomeni le tisto, česar ni mogoče kupiti z denarjem.

Stolnica Kristusovega učlovečenja v mestu Granada

po špansko : Catedral de Granada, Santa Iglesia Catedral Metropolitana de la Encarnación de Granada) je rimskokatoliška cerkev

banka.... od daleč na prvi pogled kot stavba naše ljubljanske pošte v centru mesta

Dvorišče v palači Karla V.

pogled na okoliške hiše iz Alhambre

Alhambra, čudovito urejena živa meja

Parador de turismo ...hotelček v Alhambri

Alhambra....ne moreš verjeti koliko turistov in to novembra

pa saj ne moreš iti mimo, da ne bi stopil notri

malo pršuta, sira in olive poplanknili z rdečim oz. belim vinom; ambient in vzdušje 1A

na koncu še skok na ogled razstave slik s figurami Dalton v kulturnem centru Granade

pa še ena cerkev: Capilla real de Granada ...

3. november 2023, petek

Motril, Španija

Že drugi dan močno piha. Tudi hladno je. Ni za biti zunaj, sploh pa ne v kratkih hlačah in jpankah. Glavo sem ven pomolil le toliko, da sem pozdravil soseda, s katerima je Vesna klepetala. Še ena znanca iz Ismailije sredi Sueškega prekopa, Avstralca Lynn in Brian z dokaj velike šestdeset čeveljske jadrnice Ariel. Včeraj sta se vrnila iz Avstralije in tudi ona dva čakata na primerne pogoje za nadaljevanje plovbe proti zahodu.

Nikamor se nisem premaknil. Vesna je šla do trgovine in čendlarij in se vrnila - s preveč hrane. Le kdo bo vse to pojedel? No, nekaj dobrega sva že danes, a to je le kaplja v morje. Hladilnik je nabasano poln. Sva se pa končno odločila in dvignila mizo v salonu. Zunaj je res že prehladno. Tako po novem nimava več ležišča pred televizorjem.

Marino imava plačano do ponedeljka. Ali pa bova takrat res izplula ali pa bova bivakirala še kak dan, se odločiva sproti. Tale marina ima na Navilyju same pohvale, v resnici je pa (z izjemo izredno ustrežljive posadke) res ena luknja. Nahaja se v lukki, kjer ni ničesar, kar bi bilo namenjeno turizmu. Pa tudi pontoni so bolj po jadranskih standardih, kot španskih. In da tega, da vsake toliko časa zmanjka elektrike, sploh ne omenjam. Pa še takrat, ko je, je napetost pod 200 volti. Že Almerimar je bil slabši od Aguadulceja, Motril pa sploh. Zanimivo, cena je obratno sorazmerna kakovosti.

pa še nekaj fotk iz Granade

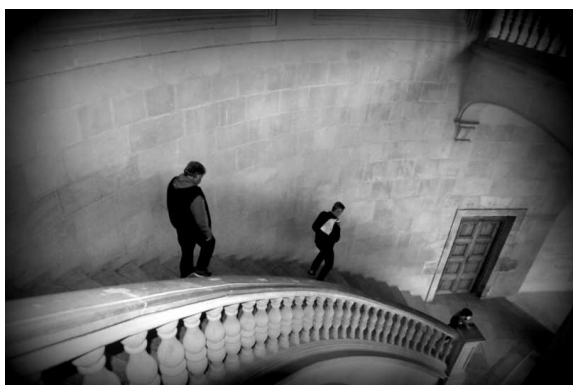
za pahljače piše, da so narejene v Španiji in so ročno delo ... hm ...

figurice plesalk flamenca

sama Alhambra je zelo renovirana

palača Karla V.

na ulicah sem pričakovala več glasbenikov, ta je edini, ki sem ga videla ta dan

mercado, zelo majhen

Zahodna stran palače Karla V. v Alhambri

Bert globoko premišljuje iz katerega sode bi testirali vino

zelo zgodaj popoldne so tapas bari bolj prazni

manjkajo samo še dekleta

fantje v kuhinji krepko delajo, ni počivanja

4. november 2023, sobota

Motril, Španija

Stabo je danes spet na barki, vendar ko jih je Vesna povabila na klepet, je bila Staša strumna. Ona se z nama ne želi srečati, še manj pogovarjati. Že nekaj časa opažava, da ne želi komunicirati, pa ne veva, kaj je vzrok. Ampak, če si je tako zamislila, potem tako tudi bo. Od principov ne odstopa, je rekla. Le lepo bi bilo, če bi tudi midva vedela, v čem je težava.

Jaz sem cel dan za mašincó. Službujem do pozno zvečer. Vesna tudi. Vreme je primerno. Če je treba delati, je to tukaj čisto primerno, ko zunaj vleče in imava dovolj elektrike za delo. No, kadar elektrika je, seveda. In Vesna je bila spet v trgovini. Zadnji čas je, da izplujeva in začneva prazniti hladilnik.

Jutri je nedelja in jutri bo manj vetrovno. Posledično, upam, tudi topleje. Lepo bi bilo, da bi dalo v kratkih hlačah in japankah usesti nekam na sonce. In se sprehoditi po okolici, čeprav ni ravno lepa. Pravzaprav je zelo grda. Luka, pač.

obalne ulice Motrila dokaj dolgočasne

kar nekaj takih dreves fikusa - velikanov je videti ob obali

od trgovine do barke je oštarija kjer dobiš tapas - meso, ki se peče na kamnu; zraven popila še tinto de verano, pa je bila malica, vse skupaj za 4,3€;

za večerjo pa Pescanova surimi angurinas narejen z veliko česna na olivnem olju in kozicami ter čilijem

Brian in Lyn sta bila v AU, zato tudi nisva bila pozorna na sosednjo barko.... potem pa veselje, ko smo se v živo spet srečali po dobrih 3 letih

Callos=vampis s chorizo,zelo okusno, odličen tapas! vampov nisem jedla desetletja,ta španska varianta je res okusna

migas=drobtine z nekaj zelenjave,tukaj dodan še košček pečenega osliča;

alcachofas graninadas=gratinirana artičoka;meni ni za glavne jedi,rajši imam tapase,ker rada preizkušam jedi in v njih uživam

berenjenas con miel=ocvrta jajčevci s karameliziranim medom; noro dobro

Playa de Motril

Playa de Motril

edina oštarija v marini Motril

5. november 2023, nedelja

Motril, Španija

Greva na izlet z busom. V Salobreno, sosednje mesto z arabsko utrdbo na vrhu griča. Oblekel sem se toplo, pričakoval sem podobne temperature, kot pred dnevi v Grenadi. Pa ni bilo tako. Na soncu je bilo vroče, pihalo je pa samo na vrhu utrdbe in ob morju. Topla oblačila sva kmalu spakirala v vrečko in jih potem cel dan nosila naokoli.

Utrdba pa... no, pač lepo restavrirana utrdba. In nič več. Nekaj podobnega, le v bistveno manjšem obsegu, kot Alhambra v Granadi. Takih sva videla že veliko. Na novo sva pa spet poskusila kar nekaj novih tapasov v gostilnici sredi mesteca.

In na sprehodu po plaži naletela na prvo nekorektno birtijo. Namesto velikega točenega, sva dobila malo ustekleničeno pivo in radler. In izgovor, sorči, saj mi sploh nimamo točenega piva. In ni šlo za jezikovni nesporazum (ki je tako ali tako težko opravičljiv sredi Coste del Sol). Naročilo in njegova potrditev je bila v angleščini in španščini. To je bilo enostavno podcenjevanje gosta, tako zelo razširjeno na vzhodni obali Jadrana. Na srečo je lokalov na veliki plaži veliko in potem, ko sva popila te majhne doze, sva se prestavila k sosedom na velike doze.

Ko se pozno popoldan vrneva na Malo se takoj zapleteva v pogovor s sosedi z avstralske barke Ariel, ki potem traja daleč v noč. No, noč je v tem letnem času kmalu, a vseeno. Brian, Lyn, Kate in Kevin, so prijetna družba, ki je skupaj preplula že precej morja. Spet testiramo vina. Tokrat smo jih preverili pet in najboljši je bil Shiraz. A kaj, ko ga prodajajo v Almerimaru, tja se pa ne vračava. In tako bomo morali naslednjič spet testirati...

Salobrena je mesto na Costa Tropical v Granadi v Španiji. Trdi, da ima zgodovino, ki sega 6000 let nazaj

pot do utrdbe po urejenih ulicah

mini trg

zelo veliko keramike vsepovsod

vse ulice, številke hiš, turistične table ipd vse v keramiki

maše je bilo ravno konec; zanimiva vrata katoliške cerkve

pogled na mesto Salobrena , 12.000 prebivalcev

del arabske utrdbe v Salobreni

kaj dosti ni videti v tej utrdbi

Salobrena

okrepljena posadka SY Ariel; Brian in Lyn sta se pridružila še Kevin in Kate, da jima bosta delala družbo do kanarskih otokov

z Lyn se pozna še iz Egipta, ohranjali stike preko FB, msg...super ju videti po 3 letih;

6. november 2023, ponedelje

Motril - Marina del Este, Španija

Najprej izpluje Stabo, kmalu zatem midva in popoldan še Doo lt. Ariel bo izplul jutri. Stabo izpluje, ne da bi se prišla posloviti in zaželela srečno pot. Tako bi se spodobilo in tako bi bilo v skladu z bontonom. Ampak, kaj hočem, tako pač je. Vesna jima je srečno pot zaželela že sinoči preko Messengerja. In jima poslala fotko, ko sva jih kasneje na morju prehitela. Brez odziva. Otročje.

Kakorkoli, nekaj časa jadrava, potem vetra zmanjka in se vrne nekaj milj pred ciljem. V nos. V Marino del Este naju zato pripelje motor. Itak pa je bila današnja plovba dolga vsega skupaj le deset milj. Toliko sva si skrajšala jutrišnjo etapo.

Popoldan je lep, sončen in brezvetrn. Prav prijetno se je martinčkat na soncu z vrčkom piva v eni in tapasom v drugi roki. Spet sem v kratkih hlačah in japankah. Ko konča s pranjem perila, se mi pridruži tudi Vesna. Pojeva pregrešno drago in zanič pico v edini gostilni, ki novembra še obratuje. In potem se odpraviva na sprehod okoli marine. Lepo je.

Zvečer pa v domači kino in spat. Jutri zgodaj vstajava.

ob desetih zjutraj le izplujeva iz marine Motril

med potjo hoteli, hotelčki, plaže

nekaj časa smo se trudili z jadri, a , ko smo šli le še 2kn, je kapitan prižgal motor

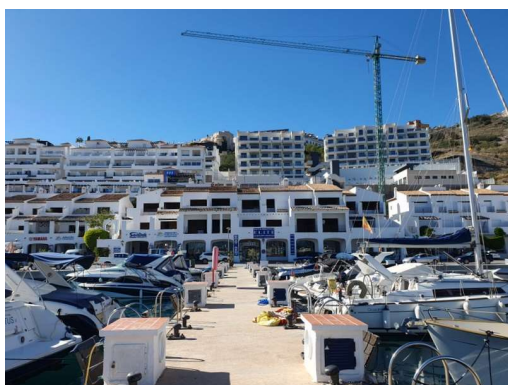
s Stabo smo si pomahali

Salobrena še iz morja

pogled iz marine del Este = kakor zgloda od daleč je to turistična vasica na hribu

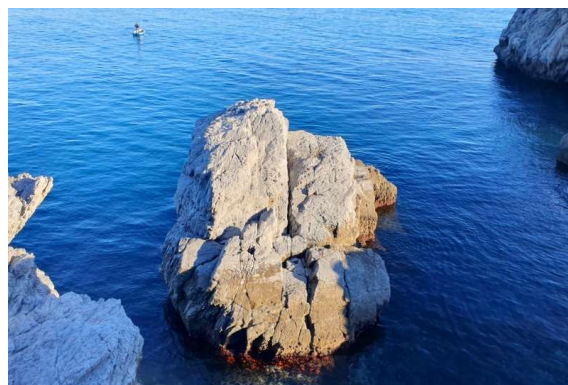
pogled iz pontona na turistično naselje....

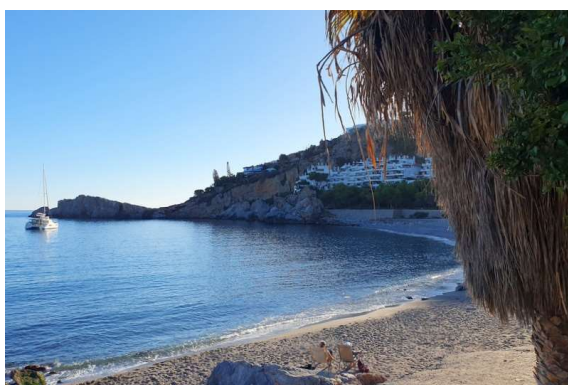
ob otočku zgrajena marina del Este

marina del Este; sedaj ni videti skoraj nobenega na nobenem plovilu

sem videla včeraj nekaj ljudi, ki so se kopali; morje je krepko pod 20C

lušten skriti zaliv, za max 3 plovila;peščena plaža...in kaj lepšega kot se martinčkati na toplém soncu ?

zanimiva lokacija, kar na odprtem za pralno/sušilni stroj;v Motrilu nikakor nisem uspela najti prazen pralni stroj, da operem posteljnino in brisače

7. november 2023, torek

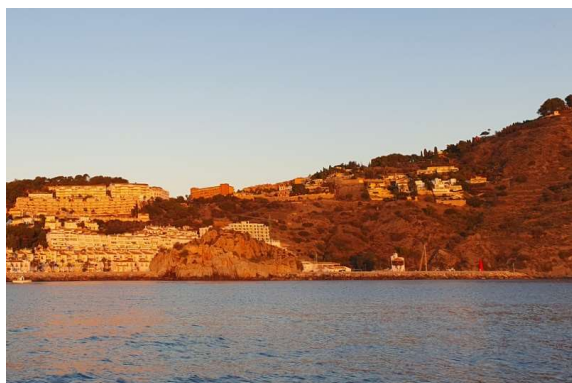
Marina del Este - Fuengirola, Španija

Ponoči so bili zelo močni refuli padajočega vetra. Med jambori je veter lepo cvilil in Mala se je včasih pošteno nagnila. Malo me je skrbelo, kako se bova v ozki marini splazila na prosto, pa se je veter proti jutru umiril. Ob svitu brez težav izplujeva in motorirava proti cilju. Točneje, motorirava do cilja. Malo cikcakava, ker iščem morje z najmanj nasprotnega toka (na tem delu pač Atlantik teče v Sredozemlje) in malo zato, da se izognem množici na gosto posejanih parangalov zadnjih deset ali petnajst milj plovbe. Kot bi bil pri Malaki in ne v Španiji. Dolgočasna in glasna plovba po večinoma mirnem morju.

Fuengirola je turistično mesto s turistično ponudbo. Oštarij in kafičev je neštavno mnogo. Lahko bi rekel, neskončno. In to za vsak okus. Ni je kuhinje na svetu, ki tukaj ne bi bila zastopana. Neskončno različnih kuhinj v neskončno lokalih za neskončno okusov. Torej je tudi posameznih kuhinj neskončno. Tako pač veli matematika. Neskončno je tudi kafičev s happy hour ponudbo in neskončno kelnerjev, ki so vseč sami sebi. Nekaj časa se sprehajava neskončno daleč in nekaj časa neskončno dolgo sediva v enem lokalu in uživava v neskončno dolgi veseli urici. Ko se tega naveličava, naju neskončno mnogo lokalov ne zanima več. Pravzaprav naju zanima nič lokalov. Hmm... Koliko lokalov torej še morava obiskati? Koliko je že nič pomnoženo z neskončno?

Danes sem bil prvič po mesecu dni cel dan brez protibolečinskega in protivnetnega zdravila. In zvečer sem naredil krajši, počasen sprehod. Poleg stanja ima to za posledico najhujše bolečine, pa jih ni bilo. Mogoče se je začelo pa vse skupaj umirjati.

Jutri greva na obisk k orkam. Danes sem si prebral navodila za srečanje, ki so točno diametralna od tega, kar so nama razlagali jadranci po marinah. Če jih bova srečala? Orke namreč, jadrалce bova sigurno. Danes nas je v smeri Gibraltarja na vidni razdalji nekaj milj plulo sedem. Kakorkoli, statistično je precej bolj verjetno, kot da bova srečala orke, kot pa plavajoči kontejner.

izplula ob sončnem vzhodu iz Marine del Este

ČB Marina del Este

med potjo ...vasica na klifih

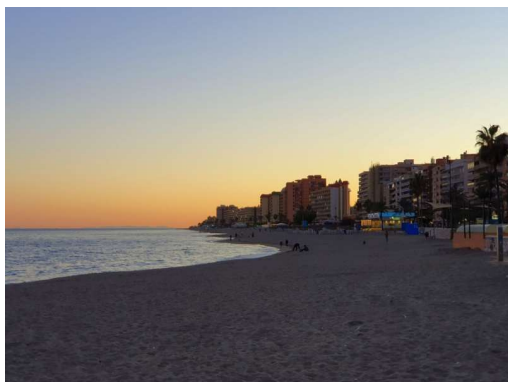
Benalmedena

Fuengirola, v starih časih znana kot Suel in nato Suhayl, je mesto na obali Costa del Sol v provinci Málaga v avtonomni skupnosti Andaluzija v južni Španiji

Trenutno je Fuengirola pomembno turistično središče s približno 250.000 prebivalci v poletnih mesecih

Fuengirola zavzema ozek obalni pas, dolg približno 8 kilometrov, s plažami. mesto ima 82.837 prebivalcev po popisu iz leta 2020

ulična prodaja od tekstila, torbic, čevljev ...

8. november 2023, sreda

Fuengirola - La Linea, Španija

Ob enih zjutraj se pred marino sidra Sunny Spells in tudi odsidra še pred šesto, dve uri pred nama. Izgleda, da sta si privoščila le kratek počitek. In s tem nama olajšala pot. Ves čas ju lahko spremljam in ugotavljam, kje so močni tokovi iz Gibraltarske ožine in kje najdem protitok. Dve uri sta nama prihranila, ker nisva plula po najkrajši poti, ampak naredila ovinek ob obali. V Gibraltarju se srečamo pred lukco. Tudi midva sva prihranila nekaj časa dvema zasledovalcema, ki sta iz toka v kljun zavila za nama in dobila tok v krmo. Četita koraka. Le kaj bi brez AISa?

V Gibraltarju zavijeva na črpalko. Diesel je tukaj dvakrat dražji kot v Tuniziji. In pol cenejši, kot na drugi strani letališča. Od lanskega leta se nekako švercam s točenjem na poceni destinacijah. Ali se bo to sedaj končalo? V Venezuelo, kjer stane liter bencina en cent, najbrž ne bova šla tankat...

Potem pa v marino. Na satelitski sliki izgleda lepo, v realnosti pa ne vem, kdo jo je projektiral? Waiting pier je betonski s fiksno višino. V Mediteranu je to v redu, tukaj smo prišli pa v svet bibavice. Ok, na njegov rob, a vseeno jo zna biti tudi za en meter. Na obalo sva plezala kot opice. Ampak, opice živijo na skali onkraj meje in ne tukaj, to je vendar splošno znano.

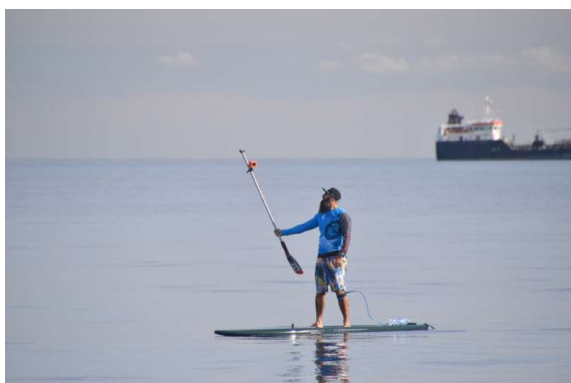
Ork še nisva videla.

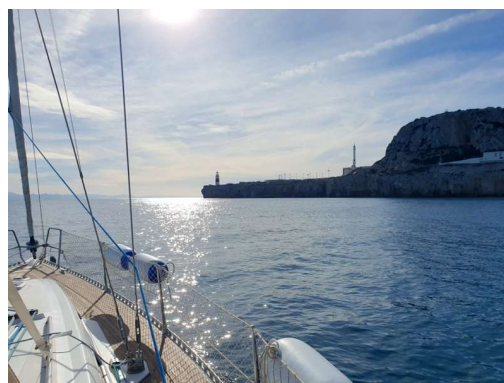
marina Fuengirola ob sončnem vzhodu

tudi Fuengirola ima utrdbo

Gibraltar: med tankerji in ostalimi plovili možakar mirno supa in pri tem dela selfije...res je, morje je tukaj čista šajba

pred nami Europa Point lighthouse-danes je čudovit sončen, topel dan ...

Gibraltar skala z druge strani

Europa point lighthouse in mošeja

Gibraltar

srečanje z avstralci Sunny Spells (Maria in Gerhard), oni bodo v marini Gibraltarja, poteklo jim je bivanje v EU

tradicionalno tankanje nafte v GIB po 1,24€/lit

GIB je ves pozidan

ampak imeti stanovanje nasproti carinskega pomola...važno, da je štalca, saj sčasoma se človek vsega navadi

9. november 2023, četrtek

La Linea in Gibraltar, Španija

Najprej je na vrsti pospravljanje velikega lockerja. Stvari so razmetane in najmanj potrebne so na vrhu, tiste v dnevni uporabi pa na dnu. Ena planirana ura se raztegne v dve ali tri dejanske. Malo tudi zato, ker sem med pospravljanjem falil stopnico v barki, padel in pri tem polomil drsnik na enem izmed predalov. Pa je bilo še to potrebno menjati. In rezervni so, jasno, čisto na koncu spoilerja.

No, ob pol enih sva končno le na poti v Gibraltar. Peš. In tudi to malo traja. Ovira ni meja, kot bi človek pričakoval, ampak letalo. Tik pred nosom so nama zaprli prehod preko pristajalne steze mednarodnega letališča. In ker so varnostni postopki na letališču striktni, tudi ni zaprta samo minutko. Na primer. Ko stezo zapusti zadnji pešec in preden letalo pristane, jo prevozi avto za čiščenje morebitnih predmetov, ki bi jih ob prečkanju odvrigel kateri od pešcev na pristajalno stezo.

In potem sva v angleški koloniji, kjer vozijo po napačni strani. Verjetno edini taki koloniji na svetu. Napisi na tleh pred prehodi za pešce torej niso "Look right", ampak "Look left" ali celo "Look both sides". In kljub temu, da je to angleška kolonija, je znanje angleščine, blago rečeno, vprašljivo. Špansko govorijo pa vsi tekoče.

V Gibraltarju sva že ne-vem-katerič in ogled klasičnih turističnih znamenitosti, torej opic in podobnega, naju ne zanima. Se pa v celem dnevu lepo sprehodiva in v Queensquay marini poiščeva Sunny Spells. Ter kasneje na fusingerici kupiva razglednice. Tudi znamke prodajajo in celo poštni nabiralnik imajo. Ah, kako so nerazviti! Saj je vendar splošno znano, da se dandanes v razvitih deželah pozdrave prababici pošilja samo še preko WhatsAppa.

Zdravil na recept brez recepta nisva uspela dobiti. V nekaterih izmed lekarn bi jih celo prodali. Le da niso imeli pravih. In še ta so bila brez recepta obupno draga, z receptom pa cenejša, kot v Deželici. Očitno farmacevtovo goljufanje lastne države ni vračunano v marži.

Ork nisva videla niti v marini.

tik pred nosom so nama zaprli prehod skozi letališče

marina Queens quay je malo bolj fensi

zanimivo poslikan hanger kjer imajo večje prireditve (poroke ipd)

desno so videti gondole do vrha skale; to sva že pred leti bila, da bi se pa kar tako spet vozila, pa ni ravno poceni 23€ samo gondola, 6 minut

zato pa opice vsepovsod prodajajo :)

angleži ostajajo tradicionalni: telefonske govornice in poštni nabiralniki ...v SLO govornic kot vem ni več; nabiralnikov v TR in še kje, ni več ...

različne eksotične rože po mestu , tudi hotel obraščen z zelenjem; drugače pa itak sam beton

.... :)

look left, look right, look both ...

pub/oštarija načičkana za christmas time ... celo mesto/država že okrancljano za Božič

Main street GIB

boat house,privezane v marini,lahko rentoš; nekaj takega je tudi v LJU

Leto 2023

Atlantik

10. november 2023, petek

La Linea - Puerto Calero, Lanzarote, Španija

Ob devetih se posloviva od Evrope. Od evropskega Starlinka šele popoldan, ko plujeva mimo Tangierja. Veter je prvih 15 milj ugoden bočni, kasneje orca. Začneva s polnimi jadrji, ki jih počasi krajšam in pri Afriki jih je le še za dobro polovico. No, tam zvijem vse. Veter je čisti zahodnik in najina smer je proti zahodu. Torej, proti vetru, proti valovom in proti toku. Slednje je najpomembnejše. Smer toka je konstantna v nos, jakost niha in zaniha tja do 3,5 vozla. Vozim z neobičajno veliko obrati, 2000, pa se proti Atlantiku prebija tudi samo z dobrima dvema vozlova. Bliže, ko sva izhodu iz Giblaltarske ožine, mirnejše je morje, manj je vetra in manj je toka. Ob sončnem zahodu nekaj milj zahodno od severozahodne točke Afrike je morje skoraj popolnoma mirno. Kakorkoli, za pot, ki je sicer dolga 34 milj, sva jih naredila 48.

Ork nisva srečala. Morda tudi zato, ker naju je del poti varovala ruska vojaška ladja. Priplula nama je nasproti, se ob nama obrnila in nekaj milj plula vzporedno z nama. Najina hitrost je bila takrat okoli štiri vozle. Njihova tudi. Po pol ure jih očitno nisva več zanimala in so se obrnili stran. Kot orke, če sem prav razumel zgodbe. Le da Rusi ne napadajo krmila.

Bo pa na Kanarskih otokih gneča. In kasneje na Karibih še večja. Eksodus Evropskih jadrincev, ki se jim bodo na oni strani luže pridružili še Američani v enakem ali celo večjem številu. V eni uri nas je severozahodni rt Afrike obplulo 6 jadrnic. Skleпам, da v celem dnevu nekaj deset. In to je samo en dan v sezoni.

Vendar vse le ni tako lepo, kot se zdi na prvi pogled. Motor je glasnejši od vodne črpalke. To je pomembno dejstvo. Ko je prižgan motor in počti cev za vodo pri boilerju, je to znano šele, ko se vključi kaluzna črpalka. Tudi te se sicer ne sliši, sliši se pa sirena, ki jo sproži kaluzna črpalka. Ta je najglasnejša. Nekaj minut mine, da najdem vzrok. Potem je vse lažje. No, vsaj na začetku sem mislil tako. Ampak. Počila je cev pod boilerjem, do katere se (skoraj) ne da priti. Ura je mimo, ko je situacija sanirana.

Potem zapljujeva v noč. Takrat začneva cikcakati med mrežami za tune. Upam, da se vanje ujamejo le tune in ne tudi

Mala.

marina v La Linea ob sončnem vzhodu

naštela sem le kakšnih pet prostih mest na parkirišču za avtodome v marini; nimajo niti elektrike, imajo pa iztok in verjetno kje tudi vodo

slovo od Gibraltarja, Evrope

se trudimo z jadri...

Maroko

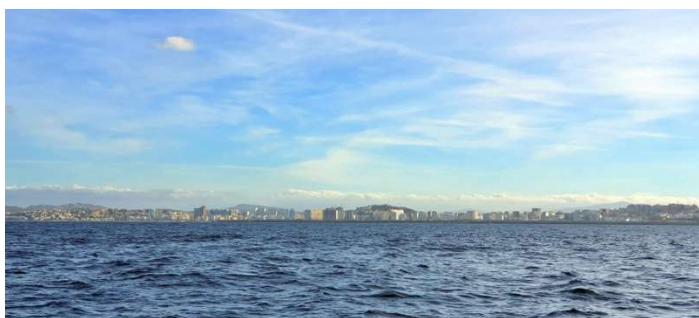
so nas klicali, da se moramo umakniti, ker je to tovorno pristanišče in smo v napoto

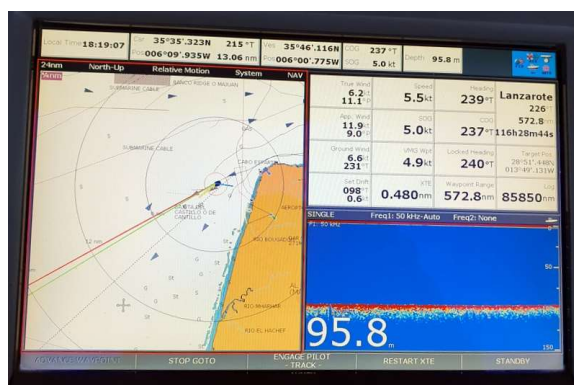
močan tok

kar nekaj časa pluje vstric z nama ruska ladja ... verjetno odganja orke ?

Tanger

bolj slabo gremo v smeri trenutnega cilja, a boljše to imeti zopno naporno plovbo

Leto 2023

Atlantic

11. november 2023, sobota

La Linea - Puerto Calero, Lanzarote, Španija

Nisva se ujela v mreže za tune. Celo noč, ko je čas za spanje, ropotava. Dopoldan pa le dočakava veter, ki je sicer napovedan šele za zvečer. Lepo. Verjetno je posledica (no, vzrok) tega, da je oblačno in da občasno rahlo rosi.

Plujeva po gričevnatem svetu, posejanim z majhnimi valovi. Štiri-ali-toliko metrski val se vali iz severnega Atlantika in naju počasi dviga in spušča s periodo deset ali petnajst sekund. Če ne bi gledal naokoli, sploh ne bi vedel, da obstaja. Ladjo, ki pluje mimo, nekaj časa vidiva in nekaj časa je ne vidiva. Pozicijske luči sem preklopil na vrh jambora, sicer bi mimo ploveči mislili, da vidijo svetilnik.

Popoldan sva na collision course s tisoč čoveljsko kontejnersko ladjo. Pa me pokliče kapitan in najavi, da se mi bo umaknil. Jasno, da se spodobi (čeprav pravila pravijo drugače), da se umakne tridesetkrat manjši, četudi moram za ta manever premetati jadra. Itak nimam kaj početi.

Jutri naj bi bilo ob obali Maroka več vetra, bolj na odprtem pa manj. Smer zato nastavim na Madeiro. Tako lahko v 3-4 Bf izkoristim obe jadri, proti Kanarskim otokom je čisti run in v tako šibkem vetru bi imela samo s sprednjim jadrom zelo nizko hitrost.

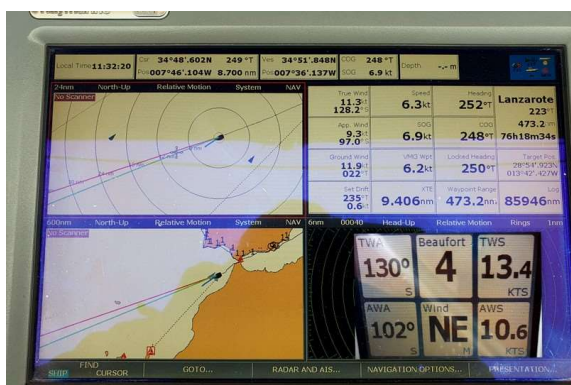
Prav veliko se ne dogaja, zato je na vrsti hrana. Pet okusnih toplih jedi je Vesna pripravila. To je nekaj! Kar nekaj bark poznam, kjer posadka nima take sreče. Danes je Martinovo. Poleg mesne hrane (jaz aviacije itak ne obožujem preveč) spijsva še kozarček rujnega. Lanski letnik, na žalost. A mlado vino bi bilo sem precej težko dostaviti.

tumorno vreme

kamor oko seže, nikogar niin gremo počasi počasi gor in počasi počasi dol

.... lepo jadramo...

Leto 2023

Atlantik

12. november 2023, nedelja

La Linea - Puerto Calero, Lanzarote, Španija

Današnja noč je bila prva po letu 2017, da sva ponoči oba mirno spala. Ribičev tako daleč od obale ni. Velike ladje imajo pa tako ali tako vse po vrsti AIS. Najbolj nevarni tiči so taki, kot sva midva. In instrumenti so v razdalji šest milj celo zaznali dve jadrnici s solo jadralcema na krovu (ki tudi zelo verjetno spita ponoči!). Ampak. Ker sta opremljeni z AIS, ju lahko obravnavam kot velike ladje. Bo že zatulilo, če se bosta preveč približali. Ni tulilo. Na splošno opažam, da so skoraj vse jadrnice, ki se podajo na ocean, opremljene z AIS. Tega še pred nekaj leti ni bilo. In v Mediteranu ni niti še sedaj. Kakorkoli, prav hudega razloga ni, da bi imela straže, še posebej, ker se ob prazni luni itak nič ne vidi naokoli.

Je pa res, da se dogaja veliko več, kot včeraj. Res, veliko več. Vsaj dvakrat toliko. Torej se ne dogaja nič (dva krat nič je nič, op.a.).

Večinoma preživiva v podpalubju in bereva in gledava filme. Tudi jaz berem. Knjigo. Roman. Hja, tudi to se zgodi. Občasno grem na palubo pretegnit noge, res občasno. In enkrat vidim sto metrov stran parangal. Hmm..., dobrih sto milj od obale na globini 4.000 metrov? Očitno ga je odneslo in ribiči se sedaj med seboj obtožujejo, kdo je lopov in kdo oškodovanec. Še dobro, da v Maroku ne velja šeriatsko pravo, ker bi sicer eden ostal brez roke. Drugič najdem v kokpitu slepega potnika. Ptička. Le kaj dela tukaj sredi morja? Po foto sešnu odleti nazaj nad morje. Kam?

slepi potnik na Mali...kdo ve koliko časa se že vozi z nama?

ker kapitan ni zamenjal vabe na ribiški palici, si je ptiček našel mesto za počivanje kar na njej

ker sem ptička prestrašila s fotičem, je našel parkirno mesto pod glavnim jadrom ... in potem ?

13. november 2023, ponedelj

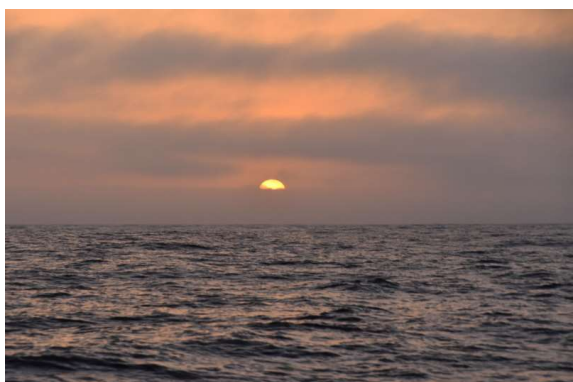
La Linea - Puerto Calero, Lanzarote, Španija

Ponoči Mali spremenim smer iz Madeire na Kanare. Naredila sva malo ovinka, da imava mir pred ribiči in da ne jadrava v glavnem toku vetra ob afriški obali. Nikamor se nama ne mudi in prednost ima čim bolj ležerna plovba. Nisva na regati.

Kar pošteno se je ogrelo in v nasprotju s Sredozemljem, sem spet lahko v majici in kratkih hlačah. Podnevi in ponoči. Morje ima 22 stopinj in bolj, ko plujeva proti jugu, toplejše je. Ni pa sončno. Pasatni oblaki se podijo po nebu in sončne celice so ob kratkem dnevu premalo, da bi zadostile vsem našim željam po elektriki. Na dan potrebujeva, da vse teče kot podmazano, okoli 400 Ah. Ej, kje si moj stari dobri generator...

Včeraj je bil zaukazan lovopust, danes se mi ne ljubi zamenjati jadranske vabe za oceansko. In spet ni nič z ribolovom. Morda jutri. In tako mi do takrat ne preostane nič drugega, kot jesti španski pršut.

Sicer se pa danes dogaja neskončno več stvari, kot včeraj. Torej je dogajanje nedefinirano. Ah ja, matematika...

sonce so kmalu prekrili oblaki

14. november 2023, torek

La Linea - Puerto Calero, Lanzarote, Španija

V spanje naju pospremi megla ob sončnem zahodu. V 1 Bf vetra se premikava s slabimi šestimi vozli hitrosti. Hvala, Yanmar. Pa ne za dolgo. Po nekaj urah se pojavi 3 Bf s čiste krme. Prednje jadro dvignem in s štirimi vozli se počasi bližava cilju. Morje je mirno (nekajmetrski val od neurja na severnem Atlantiku ne šteje, jasno) in spanje idilično.

Vse dokler ne zatuli alarm. Nekaj časa si še zatiskam ušesa, če bo nehal, pa ne neha. Treba ga je kvitirati. Vstanem in pogledam. Kaj vidim?! Koustgardovci preko AIS alarma sporočajo, da so dosegljivi na njihovem emailu, če jih kdo potrebuje. Ob treh ponoči! Kreteni! Ne morem pa izključiti teh alarmov, ipak lahko mimo pripelje kakšna ladja. Res, da je že nekaj dni nisva videla, a vseeno.

Zjutraj je paluba mokra, vlagomer pokaže 75% relativne vlage. Primerno za ribolov. Če bi bila vlaga 100% bi ribe kar same priplavale na palubo in jih sploh ne bi bilo potrebno loviti. Tako jih je pa še vedno potrebno potegniti na suho. Kakorkoli, je že fino, da na Mali ne vlada 100% vlaga...

Preko dneva oba delava. Električne je sicer glih-za-glih, časa pa na pretek. Kdaj bi delala, če ne sedaj? Električno lahko narediva, če jo bo premalo, oštarije na cilju pa ni fino menjat za pisarno. No, električne je končno premalo in ko gre sonce k počitku se naš generator zbudi iz počitka.

Nekaj vetra je in počasi plujeva proti cilju. V 3 Bf se sicer premikava s čisto spodobno hitrostjo, a ne čisto proti cilju, sic!

sončni vzhod ob 8,20 uri

15. november 2023, sreda

La Linea - Puerto Calero, Lanzarote, Španija

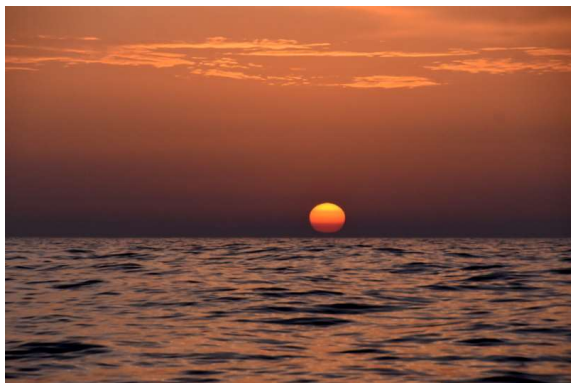
Tile koustgardovci so res od sile. Spet ni bilo nič s spanjem. Kot kaže, so imeli v bližini Graciose barko beguncev in so zagnali vik in krik. Vse jadrnice po vrsti so na VHF 16 spraševali, če so jih videli? Pa še nekaj mayday alarmov so vmes spustili, če slučajno kdo ne sliši govornega hrupa. In mayday alarm je na naši radijski postaji glasnejši od jumbo jeta na desetih metrih! Pa tak luštkan vetrček je bil in bi lahko spal kot majhen otrok. No, v takih primerih pa AIS ni najboljša rešitev. Treba ga je dati v "silent mode". Potem te oblast na morju ne gnjavi po radiu, ker ne pozna tvojega imena, hehehe.

Že drugi dan loviva ribe. Pa nič ne ujameva. Čudno. Ribičev ni, da bi pobrali iz vode ves živelj. So morda orke tiste, ki so pojedle vse ribe? Se potem takem ne prehranjujejo s krmili? No, midva se ne bova niti z ribami, niti s krmilom, to je popoldan že jasno. Spet bo potrebno jesti pršut.

S svitom veter digitalno ugasne iz 3 Bf na 0 Bf. Do cilja poje motor. Tik pred marino se spet naredi lep veter, vendar jader ne dvignem. Itak sva prejadrala tri četrtine poti. Daleč največji del motoriranja pa je bil skozi Gibraltarsko ožino proti toku. In do marine je bila samo še ura jadriranja.

V marini je čista bonaca. Še dobro, ker je med pontoni tako malo prostora, da se prečno Mala skoraj zatakne. Kako bova izplula, če bo veter, mi sedaj še ni jasno. A bo že nekako moralo iti.

Jaz delam do mraka in ko nastopi mrak, pripravi Vesna tapase ob španskem vinu. Danes sva od silnih nočnih komunikacij med različnimi akterji iskanja prebežnikov neprespana in se nama nikamor ne ljubi. Še filma si ne ogledava za lahko noč.

sončni vzhod ob 8,19

po šestih dneh spet vidimo kopno - Lanzarote

turistično mesto Puerto del Carmen

turistično mesto Puerto del Carmen

Lanzarote ima 150.000 prebivalcev

Lanzarote vulkanska pokrajine

Lanzarote, Marina Puerto Calero

Lanzarote, Marina Puerto Calero, bolj fensi marina s prestižnimi blagovnimi znamkami trgovin

tudi tukaj se že pripravljajo na novo leto

baje v marini Rubicon na Lanzarote zmerijo vse priključke; naš račji kljun kar krepko ven gleda; v tej marini ni dodatnega merjenja in zaračunavanja ; cena kot je v dokumentih oz.te privežejo in zaračunajo ponton,ki je lahko za večje barke

tortilja, španska krompirjeva omleta=očitno nisem edina, ki ne jem pražene čebule; obstaja tudi s čebulo

po 680 miljah se spodobi kozarček španskega vina in malo prigrizka: španski sir z ananasom in mandeljni, sicilijanski sir, španski chorizo in tortilja ter grške olive iz Lefkade

16. november 2023, četrtek

Puerto Calero, Lanzarote, Španija

Spet sva v režimu 4 litre tekočine na osebo na dan. Še dobro, da je dve tretjini od tega pivo. To je na prihodkovni strani, na odhodkovni je samo pol litra. Ostalo kar izpari.

In spet sem v kratkih hlačah, ko hodim po svetu. Termometri na farmacijah so kazali 30 stopinj, nekateri celo več. Je pa prijetno pihalo, zrak je suh in vročine se ni občutilo. Skratka, lep poletni dan z eno samo pomanjkljivostjo. Kratek je. Sva pod tridesetim vzporednikom, kar pomeni, da je sicer dan precej daljši, kot v Sloveniji, a je novembra vseeno (pre)kratek.

Dopoldan uradujeva, potem greva na avtobus s prestopom in v Arrecife. Eno uro nama vzame ta projekt. In še enkrat toliko ob povratku ob devetih zvečer. Ampak, saj imava vendar čas! Prav veliko si v glavni luki otoka ni za pogledati (oštarije ne štejejo kot zgodovinsko-kulturne znamenitosti, čeprav so glavne turistične atrakcije). V nekaj njih se ustaviva. Vesna si da tudi urediti pričesko, kar je bilo že kar potrebno. Dobro so jo spedenali, a vendar se tudi frizeraje nekako ne da prikazati kot Unescovo svetovno čudo. Je pa mestece čisto simpatično in lepo urejeno. Tako, kot večina španskih mest.

In tako, kot povsod v Španiji, imam ob prečkanju ceste slabo vest. Samo, če sramežljivo pogledam iz pločnika na cesto, vsi avtomobili zavirajo in se ustavijo. In me opazujejo, kdaj bom šel na drugo stran. Pa naj bo narisani prehod za pešce ali pa ne. Kakšna razlika v primerjavi z Grčijo ali Turčijo (ali pa v primerjavi s Slovenijo, da ne bom do koga krivičen), kjer je bilo prečkanje ceste smrtno nevarno in sem vedno počakal, da ni bilo nikogar od horizonta do horizonta, preden s strahom stopil na del, ki je namenjen avtomobilom. Ampak, roko na srce, kultura vožnje v Deželici je vseeno bistveno bliže Španiji, kot Balkanu.

Puerto Calero

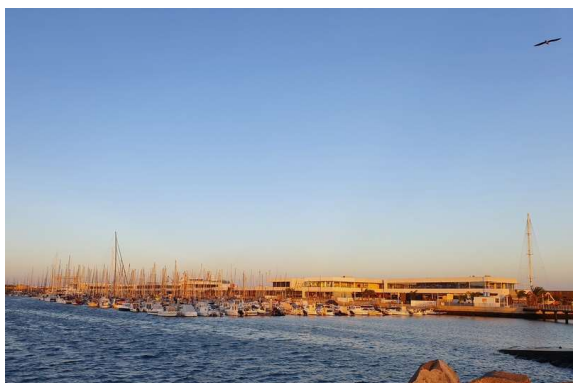
Arrecife = peščena plaža, ljudje so se kopali, menda ima morje 22C

kaj lepšega za majhnega otroka: peščena plaža in nizka voda za čofotanje

Arrecife

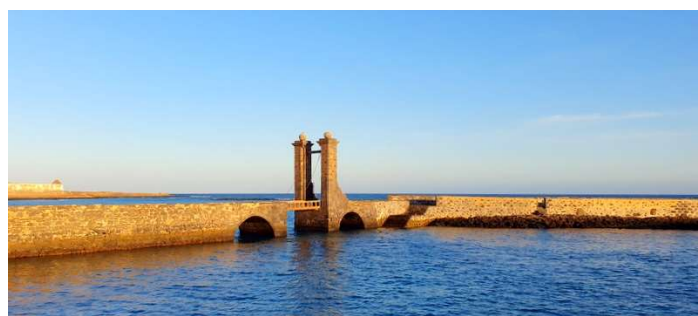
Arrecife=Marina Lanzarote; žal nimajo prostora za našo Malo (email)

Arrecife

Arrecife

Arrecife ... dvižni most

Castillo de San Gabriel=Kamnita, otoška trdnjava iz 16. stoletja s topovi in zgodovinskimi razstavami

Arrecife

stari del Arrecife; kar velika razlika med plimo in oseko

okostje kita, dolg 11m, težak 8 ton ...tako kot Mala

17. november 2023, petek

Puerto Calero, Lanzarote, Španija

Jaz dopoldan uradujem, Vesna pere. Popoldan grem na enourni sprehod ob obali v Puerto del Carmen, Vesna pere in pospravlja. In to bi bilo na kratko vse o današnjem dnevu.

Je pa še vedno vroče, čeprav za spoznanje manj, kot včeraj. Namesto štirih litrov tekočine, so zadostovali le trije. Še vedno pa ne potrebujem večje preko dneva. Vse, kar popijem, izpuhti. Po tej logiki je najbolje piti vodo. Te je še najmanj škoda, če gre v luft. Ampak. Voda nekako ne paše najbolj.

Davek na teh otokih je 7%. To je v redu. Ni pa v redu, da se v nekaterih trgovinah in lokalih ne držijo evropske zakonodaje, ki zahteva od ponudnika v maloprodaji, da so vse objavljene cene z vključenim DDV. V Puerto del Carmen sem se ustavil pred birtijo, si ogledal meni (s cenami), naročil, pojedel in popil. In na koncu dobil račun, kjer so mi na cene z menija pribili 7% dedeveja. Saj ni veliko, hrana je bila v redu, postrežba tudi. Tisti dober evro itak brez pomisleka zapravim za nepotrebne stvari. Ampak, počutil sem se pa prevaranega in v to oštarijo se ne bom več vrnil, pa naj je bilo vse ostalo še tako odlično.

marina Puerto del Carmen ima max globino 2m, premalo globoko za Mala

danes je bil v marini manjši sejem, oblačila, bižuterija, kozmetika ipd; cene normalne

očitno so nas spet dali na premajhen ponton, edini smo, ki ven štrlimo; dejstvo je, da z dinghijem in račjim klunom nimamo 11m ampak vsaj 13; še dobro, da nas nikjer ne merijo

18. november 2023, sobota

Puerto Calero, Lanzarote, Španija

Odločitev je padla. Čeprav sva otok nekoč že prevozila, vseeno vzameva rentiča in greva na izlet. Da preveriva, kako dober spomin imava.

Avtoček je dokaj nov Seat Leon in za ceno slabih 30 evrov na dan kar soliden. 150 kavalov ima pod pokrovom in toliko asistenčnih funkcij, da se skoraj ne znajdem več. Vožnja je tako čisto spodobna in daleč od rent-a-wrecka, ki se običajno dobi za take denarce. Tudi ceste po otoku so precej drugačne, kot kjerkoli po vzhodnem Sredozemlju. Precej boljše so tudi, kot v Deželici, še posebej talne označbe in prometni znaki. Črte nikjer niso zbledele in avto zato lepo sam od sebe sledi voznemu pasu, kar močno olajša vožnjo.

No, pa nisva avta rentala samo zato, da bi se z njim vozila, ampak zato, da bi kam prišla. Najprej, le kam drugam kot, v vinarski muzej. Nisem bil navdušen. Niti nad vinom, niti nad muzejem. Vino je bilo s preveč kisline in previsoko ceno. Malvazija, letnik 2023 po 17 evrov je res malo predraga zadeva. Muzej je bil pa tak, kot so bili muzeji pred desetletji: eksponati in poleg table z opisi. Precej boljše muzeje sva videla letos v Turčiji in tudi v Ljubljani. Še najboljši del vinarne je bil park s kaktusi. In okolica. Neobičajno, za naše pojme, je tudi gojenje vinske trte. Vsak trs posebej ogradijo z na eni strani odprtim zidom iz vulkanskega kamenja. Nekatere celo posadijo v jame za temi zidovi.

Vetrovi in valovi so na teh otokih dokaj konstantni s predvidljivo smerjo. Na zahodni strani je prisoten oceanski val in tam, kjer je dno plitvo, nastajajo visoki surfarski valovi. Gostje so temu primerno mlajši, kot drugje. Zavijeva na kosilo, ki tokrat niso tapasi, ampak čisto običajno kosilo sestavljeno iz predjedi, glavne jedi in sladice. Moram reči, da je bilo vse zelo okusno in količinsko bogato. Ni primerjave z Grčijo ali Dalmacijo!

In nato še en park s kaktusi, še boljši, kot tisti pri vinarni. No, za ogled slednjega so pobirali vstopnino. Pa je bilo vredno. Kot oglje črna zemlja (bolj točno, droben pesek), kjer rastejo kaktusi, naredi svoje.

Tudi skozi vasico Mala sva se morala zapeljati in na mirador s pogledom na Gracioso splezati. Kot že pred leti, sva tudi tokrat preskočila vstopnino na razgledno ploščad in imela popolnoma enak razgled nekaj deset metrov stran. Tega res ne razumem. Edina logična razlaga je, da vstopnino plačajo organizirane grupe turistov, ki kupijo izlet preden so videli, kako

je. Nekaj podobnega sva videla že v Kostariki.

V jame bova zavila drugič. Če bova. Danes sva bila že precej pozna. Vesna je zvečer zavila v trgovino, jaz pa za mašinc. Za jutri se še nisva odločila. Morda se odpeljeva na drug konec otoka. Ali pa tudi ne...

Bodega el Grifo ima čudovito urejeno okolico s kaktusi

muzej v vinarni el Grifo

letošnje vino - mi ni bilo tolako všeč, da bi ga kupila v tej vinarni El Grifo

zanimivo pri tej medalji je, da je napisano najprej v hrvaščini

več ali manj na tem koncu, ki sva ga prevozila, so sami nasadi vinske trte

vasica Tegüise - ob petkih je večji sejem

grad pri vasici Teguisse je ob sobotah zaprt

šampinjoni s kozicami, sir z marmelado, očiščeni lignji na žaru in tuna s kanarsko omako; tuna medium pečena, omaka odlična; sedaj moramo samo še tuno ujeti, da jo pripravim s tovrstno omako

surfarji v Caleta de Famara

Jardin de cactus ...

vožnja skozi majhno vasico Mala

Jardin de cactus

19. november 2023, nedelja

Puerto Calero, Lanzarote, Španija

Pa greva spet malo naokoli. Najprej poiskat čendlerijo ali ferreterijo. Najdeva jo, pa je zaprta, nedelja je. Manjana. Potem po poteh, ki sva jih prevozila že pred leti: Playa Papagayo, Salinas de Janubio, Timafaya, Casa Museo de Campesino, Castillo de Teguisse, Jameos del Agua, Cueva de los Verdes. In na koncu še v šoping v Lidl. Slednje je najdražji del poti.

Photo session nič kaj posebnih solin in kamel na Timanfayi ni preveč vznemirljiv. Sam ogled vulkana Timanfaye sva izpustila. Res, da je to silno zanimiva pokrajina, ampak, tu sva že bila in nisva bila pripravljena plačati dokaj zasoljene vstopnine za nekaj, kar pozna.

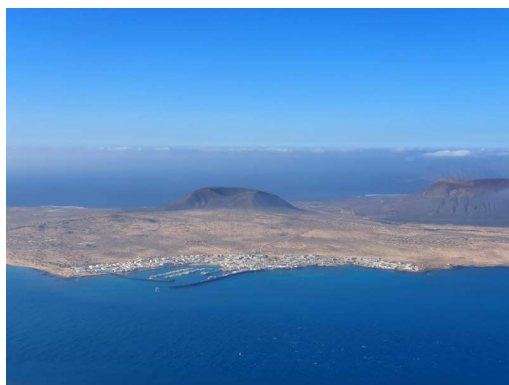
Od novosti sva se ustavila v Campesinu, ki ga je uredil umetnik César Manrique, tukaj cenjen kot Plečnik pri nas. Že včeraj sva si ogledala nekaj njegovih umotvorov (vrt kaktusov in razgledno točko na Gracioso, med drugim). Tudi tole tukaj je bil čisto spodoben Disneyland, ki ga je popestrila skupina dvajsetih domačih muskontarjev s dopadljivo predstavo.

Nadaljujeva na grad nad mestecem Teguiše. Spet Disneyland (popolnoma obnovljen grad z gusarskim pridihom) z lepim razgledom.

In naprej v kanale in jame, ki so nastali ob vulkanskih aktivnostih pred stoletji. Lepo, čeprav je to spet Disneyland, ki ga je ustvaril - kdo drug kot - César Manrique. Tako, kot ima Postonjska jama svojo človeško ribico, ima Jameos de Agua svoje endemične miniaturne rakce. In ima tudi podzemni odeon, kjer je bila včeraj plesna predstava (za katero nisva izvedela do časa in sva jo včeraj zamudila za nekaj minut).

V Cueva de los Verdes naju ne spustijo. Prišla sva ob 16:01, zadnji obiskovalci lahko vstopijo ob 16:00. Red je red, brez pardona!

Ko v nedeljo ob pol devetih zvečer zaključiva s šopingom (vina), se dobiva z Davidom v enem izmed marinskih kafičev in prijetno klepetamo, dokler nas ne vržejo ven. Z Davidom, Katjo in Lucijo smo se spoznali na starega leta dan na Grenadi pred dvanajstimi leti. Sedaj živijo v Puerto Caleru in so residenti Lanzaroteja. Lorena je privezana nedaleč od Male.

otok Graciosa

otok Graciosa=leta 2011 se nisva uspela privezati v portu,ker nisva imela rezervacije

vasica Orzola od koder pelje trajekt na Gracioso - 28€ povratna karta

marina Rubikon,je bilo kar nekaj vala notri

kar veliko jadrnic je bilo na sidrišču Playa del Pozo

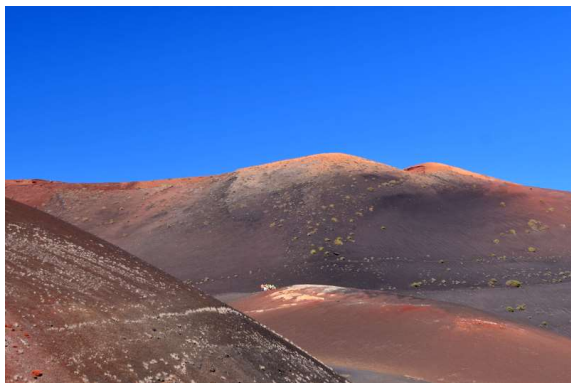
soline Janubio

Los Hervideros

vulkanska pokrajina

Timanfaya...turistična karavana kamel

Casa Museo de Campesino=lokalni glasbeniki so odigrali več pesmi

pogled na mesto Teguiše iz gradu Santa Barbara

Jameos del Agua

20. november 2023, ponedelj

Puerto Calero, Lanzarote, Španija

Najprej se zapeljem v čendlerijo po cev. Končno dobim pravo cev za vročo vodo pod visokim pritiskom. Ta pa res ne bi smela počiti, kot se je to zgodilo že nekajkrat, ker sem uporabil cevi, ki sem jih na tistem koncu sveta pač lahko dobil. Letos je bila posledica napačnih cevi pod podnicami že dvakrat. Uf, voda, voda...

Potem je na vrsti mission impossible, kam in kako spraviti vso silno pijačo, ki sva jo nakupila včeraj. Nekaj jo na koncu ostane tudi za v locker. Še nekaj drugih stvari postoriva, cev zamenjam, Vesna službuje in ura je popoldan.

Sedaj je končno na vrsti skok v ferreterijo po klešče za stiskanje konektorjev. V nekaj trgovinah sva bila, kupiva še druge stvari, a klešč nimajo nikjer. Šele na drugem koncu mesta jih imajo. No, ko mi obelodanijo ceno, jih zame nimajo več. Dvesto evrčkov pa že ne dam za ene klešče, ki jih bom potem v življenjski dobi uporabil dvakrat.

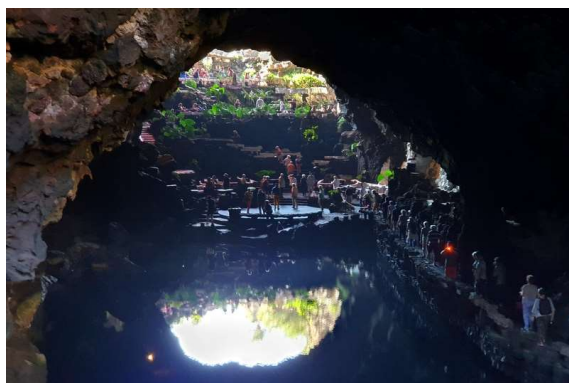
Ob povratku se razdeliva v dve interesni skupini. Vesna se odpelje v Lidl po delikateso (in je kupi za štiri polne velike vreče), jaz se dam na Loreni od Davida podučiti nekaj tehničnih zadev, ki mi znajo priti še prav.

Jameos del Agua = v jami koncertna dvorana

Jameos del Agua=slepi rakci

Jameos del Agua

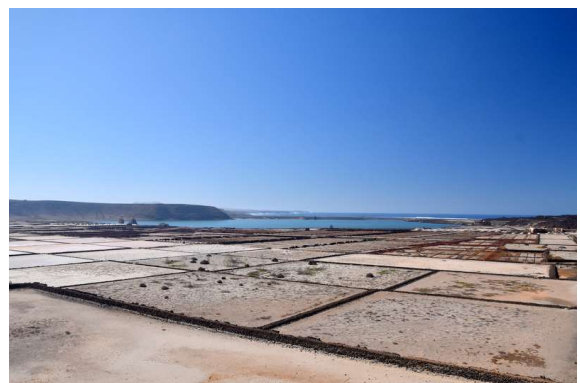
C.Manrique si je zamislil poleg ureditve jam še zunanji okrasni bazen s palmami

lunasta pokrajina

aloe vera - na večih koncih jo gojijo v kozmetične ipd namene

soline Janubio

21. november 2023, torek

Puerto Calero - Playa Papagaya, Lanzarote, Španija

Danes se bova prestavila na sidrišče in se šla malo balkanske kuhinje. Jutri sva nameravala na obisk k Leeju, pa je marina preko vikenda polna. Niti lokalci nama ne uspejo urediti priveza, ker ga pač ni. Rešitev je, kot že tolikokrat, plan B. Namesto na Tenerife, greva na Fuerteventuro. Upam, da bo na tem otoku več prostora.

Plovba iz marine na sidrišče je kratka, dobro uro traja. Začne se v 1 Bf in konča v 3Bf krmnega vetra. Sidrišča so na Kanarskih otokih sila redka in še tisto, kar jih je so vse po vrsti roadsteadi. Roadsted sredi oceana pa pomeni samo eno: zibanje. Upam, da ne bo prehudo. Ampak. Prav paše biti enkrat spet na sidru.

In ko sva na sidru, zakurim roštilj. In po roštilju se zlekнем v kokpitu. Tudi to paše!

Vesna mora januarja za dva tedna domov. Pa se spraviva poiskat kakšen ugoden let. Ni jih v izobilju. Pravzaprav jih sploh ni. Ali so dragi ali pa trajajo (pre)dolgo z neskončno prestopanji. Čeprav sem bil prepričan, da bo najboljši let iz katerega od Francoskih otokov z Air France, povezave Pariza in Ljubljane očitno niso take, da bi se izšlo. Iščeva dalje.

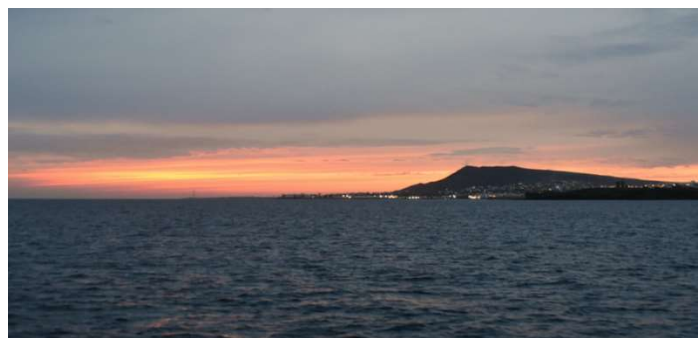
pogled iz sidrišča - slaba vidljivost, puščavski pesek ali nizka oblačnost?

domači roštilj po dolgem času

približno 20 nas je na sidrišču

... po sončnem zahodu

22. november 2023, sreda **Playa Papagaya, Lanzarote - Puerto del Rosario, Fuerteventura,**

Spala sva čisto spodobno, kljub roadsteadu. Tudi plovba je bila prijetna, 3-5 Bf polkrma in ne preveč vala. Tudi hitrost je bila zelo spodobna, ko je bilo vetra nad 14 vozlov.

Med potjo pokličeva v marino in zagotovijo nam, da imajo dovolj prostora, samo pokličeva naj jih, ko bova vplula. Ampak. Na VHF se v luki ne javijo, zato spet poje telefon. Uspešno. Asistence pri privezovanju ni. Zato pa razložijo, kam naj greva. Napačno. Ponton 3 je s premajhnimi fingerji za Malo. Pa jih preslišiva in se priveževa tja, kjer se lahko. Na novih in velikih finger pontonih je to enostavno, najin dingi na davitsih naju ne ovira, kot pri privezu krma-mooring. Itak je pa prostora veliko.

Problem pa se pojavi, ko sva hotela na sprehod. Marina je ograjena z močno in zelo visoko ograjo. Vrata se odpirajo s čip kartico, ki je pa še nimava. Ven se da, kako bova prišla nazaj, pa še ne veva. Je pa na vratih napisana telefonska številka

luške policije. Vesna jih pokliče in en je takoj tu. Lepo. Potem pa piše in riše in fotokopira in se moti in popravlja tako, da papir zmečka in postopek začne še enkrat od začetka. No, po četrh ure je clear-in končan in dobiva ključ-kartico za vstop na varovano območje. Brez depozita. Sedaj lahko greva kamor se nama zahoče.

Sprehod po mestu je čisto nekaj drugega, kot sva bila navajena do sedaj. Običajno mesto (skoraj) brez turizma. Lokali za domačine, shopping mall za nakupe. Souvenirdžinjc ni. Na pošti lahko popoldan oddava in sprejmeva pakete, znamke za razglednice lahko kupiva samo dopoldan. Vesna spet lahko kupi zdravila na recept brez recepta. In naredi pedikuro za dve tretjini ljubljanske cene.

Še malo se je ohladilo. Temperatura je sedaj bolj ta-prava za te kraje, kot je bila takrat, ko sva priplula na Lanzarote. Zunaj in znotraj je podobno: 25 stopinj in 45 % relativne vlage. Pozno popoldan ni nič pretoplo za posedati na soncu in zvečer bi bilo že prijetno obleči brezrokavnik.

pa še nekaj jutranjih fotk iz sidrišča pri Playa Papagayo na Lanzarote

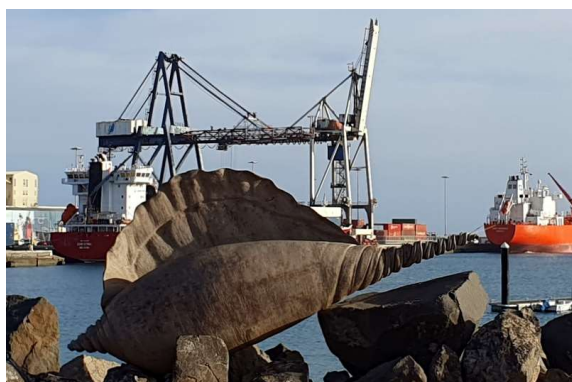
Playa Papagayo na Lanzarote

Rubikon, stožec v ozadju je hotel

na poti do Fuertenvertue

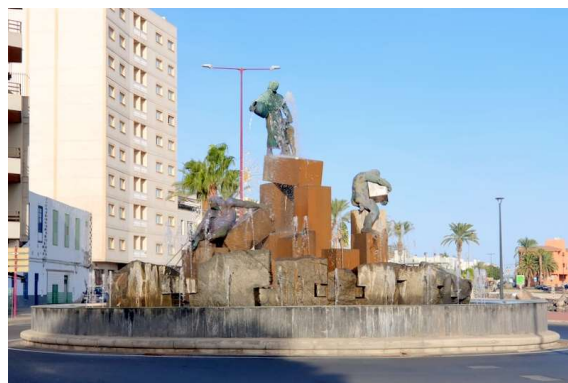
Puerto del Rosario je glavno mesto otoka Fuertenvertue

mini marina Puerto del Rosario na otoku Fuertenvertue

Puerto del Rosario

Puerto del Rosario

Puerto del Rosario
= nek pisatelj

Puerto del Rosario

Puerto del Rosario
= Cabrera Manuel Velazquez

Puerto del Rosario

23. november 2023, četrtek

Puerto del Rosario, Fuerteventura, Kanarski otoki

Nikamor se nama ne mudi. Preveriva atrakcije na otoku in hitro ugotoviva, da sva si jih vse ogledala že pred dvanajstimi leti. Pravzaprav, še več sva jih videla, kot jih priporočajo vodiči. Dodatno, rentiči na netu so tukaj kar dragi. Pa še gibava se manj, če sediva v avtu (vse za zdravje!). Šalo na stran, noben nima volje, da bi se ponovno vozil od plaže do plaže in (ugaslega) vulkanskega kraterja do naslednjega. Česa drugega, pa tukaj ni.

Sprehodiva se torej na port office, da bi plačala privez. Ker pa ne veva, koliko dni bi bila rada tukaj, ga ne plačava. Manjana. Do jutri se odločiva, kam in kako dalje. Težava je v tem, da je luka popolnoma odprta na južne vetrove in takrat je v marini val. Južnih vetrov sedaj ni, lahko pa se pojavijo v naslednjih dneh ali tednih. Marina je torej primerna samo za občasen postanek s posadko na krovu. Je pa poceni, vsaj nekaj.

Martinčkava se v senci, na soncu je prevroče. Pijeva kavico in brskava po netu. Kakorkoli gledava, še najmanj neprimerna se nama zdi marina v Santa Cruzu na Tenerifi. Verjetno se bova prestavila kar tja.

Popoldan pa kavica ne paše več, pivo v prijetnem lokalu na obali pa privabi lakoto. In greva v mall. Tam sva včeraj videla tabaserio y cervezerijo s 100 različnimi tapasi, plus en kup ostalega. Jaz naročim tri glavne jedi, Vesna štiri konkretne tapase. Cene so smešne, hrana pa čisto spodobna. Več kot veliko pivo (54 cl) je dva evra, tapasi po evro in porcijske jedi med dva in šest evri. Lokal je prijetno urejen, vendar na neprijetni lokaciji. Če bi bil nekje na obali, bi bil precej lepši. Ne glede na vse, pa sva se vprašala, le kako jim uspe nuditi toliko za tako nizke cene? Odgovor je na dlani. Varčujejo povsod, kjer se le da. Vse je sicer tako, kot v kateri koli oštariji, le je se s prsti. Tudi v Ljubljani je taka birtija, le da tam niso take cene...

Na povratku postane Vesna srečna lastnica še ene škatlice zdravil na recept brez recepta in jaz srečni lastnik tube mazila na recept brez recepta. Oboje za preganjanje avtoimunskih bolezni.

Zvečer se podava v šoping letalskih kart. Mogoče bova danes bolj uspešna...

Playa los Pozos - nekaj ljudi se je celo kopalo; vse plaže urejene, povsod čisto, tuši in WC brezplačno

na plaži tudi veverice, vsaj 10 sem jih naštela

menda je 100 različnih skulptur v mestu Puerto del Rosario

otoške koze, tudi na jedilniku se pogosto pojavljajo

Playa los Pozos ima le eno pomanjkljivost: v ozadju je luka kjer pristajajo kruzerce in ostali ladijski tovorni promet

sončna ura, začuda skoraj točno kaže

vsak sendviček ima drugačno polnilo in namaz

24. november 2023, petek

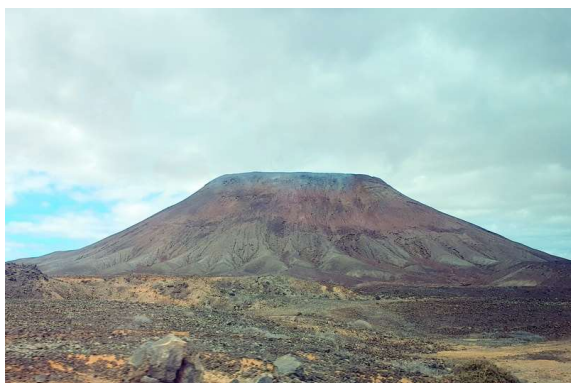
Puerto del Rosario, Fuerteventura, Kanarski otoki

Black Friday so tukaj preimenovali v Black Week. In za Black Week povsod že cingljajo jelenčki. Še leto ali dve in bodo prodajalci že avgusta nosili kokakoline rdeče kape. Kakorkoli, zaradi črnega-karkoli-že sva lahko kupila prevoz z GoOptijem za tretjino ceneje. Vsaj nečemu služijo te akcije. Že prej sva kupila frčoplanske karte za 40 evrov ceneje, če sva za ta popust brez obveznosti plačala 35 evrov. Kdo bi jih razumel? Razumem samo to, da stane dvourni prevoz s kombijem po cesti toliko, kot štiriurni z letalom po zraku. Pravzaprav, če sem čisto pošten, ne razumem niti tega.

Black Friday pa ne velja za avtobusne vozovnice. Danes sva se odpeljala na izlet v Corralejo za astronomskih 3,40 evra. Morda zato, ker je bila vožnja skozi narodni park, ali kakorkoli tisto mivko že imenujejo. Ja, saj če še ne bi videl puščavskih sipin, bi bilo to zanimivo, tako pa... Itak sva pa tudi tukaj že bila.

Po Corraleju se sprehodiva po dolgem in počez. Turistično mesto z ogromno lokali in turističnimi trgovinami. Ponudba v gostilnah je turistična. Res, da je zelo raznolika z zastopanimi kuhinjami s celega sveta, a vseeno. Tudi cene so turistične. Ok, veliko točeno pivo za evro in pol se da dobiti na rivi, vse ostalo je pa že dražje.

Noč je že, ko zavijeva v lokalni market po bagetko za zajtrk. In najdeva celo avenijo pujskovih kitar. V marketu, poleg kokakole v plastenkah! Jah... Slovenčeki mislimo, da poznamo pršut. Pa ga ne. Če ga bomo kdaj toliko pridelali in pojedli (po prebivalcu) kot Španci, se bomo lahko šele začeli učiti o finesah. Tradicija ni ravno na naši strani.

na poti do Corralejo ...fotke iz avtobusa

znane sipine tega otoka

pristanišče Corralejo

danes so bile take dramatične barve neba, nekaj oblačnosti, sonca...super kontrasti

Corralejo-sama turistična naselja

Corralejo-oštarija pri oštariji, trgovina pri trgovini, turistov veliko; v Puerto del Rosario pa mrtvilo oz. skoraj sami domačini

Corralejo - pogumni se kopajo (jaz nisem)

Corralejo

peščeni zmaj

najstnik se je odločil kakšen evro zaslužiti z lastnimi rokami; poleg tega je naredil še zmaja-glej zgoraj

Corralejo

šla sva po bagete in tudi kupila samo bagete=ampak ambient je bil pa Tonetu zelo všeč

25. november 2023, sobota *Puerto del Rosario, Fuerteventura - Santa Cruz, Tenerife, Španij*

Izplujeva in kmalu ugotovim, da mi je sosed ob včerajšnjem prihodu potrgal vrečo z reševalnim pasom. Ah, ja... To je bila sicer zamenjava za originalno vrečo, ki je po letu dni na soncu pod vplivom UV žarkov popolnoma razpadla. Tudi nova je bila že nekajkrat šivana in kot kaže, bo sedaj spet zamenjana. In malo kasneje vidim, da mi je strgal tudi vrvico, ki je dingi na davitsih držala, da ni opletal v valovih. Očitno je ornk trefnil v Malo, ko sva midva pohajkovala po Corraleju.

Da se ne bi preveč jezil, vržem trnek v vodo. Ampak. Ribolov ni dovoljen. In tako v tišini, kot sem jo spustil v morje, tudi poberem vabo iz vode. "Kam bova pa dala ribo, a si zmešan? In zakaj riba, ko imava pa poln hladilnik pršuta?" Hja, saj verjetno ima prav.

Veter je skoraj krmni. Do prvega ovinka se nekako še da jadrat, potem je 3 Bf čiste krme in k premikanju mora nekaj dodati tudi moj zvesti motor, ki ne obupa niti v čisti bonaci. Jutri bi bila rada dopoldan v 150 nm oddaljenem cilju in to ne gre, če plujeva s 4 vozli hitrosti. No, za drugim ovinkom je veter polkrmni in morje mirno. V 4 Bf ima Mala idealne pogoje. Na koncu Fuerteventure pa srečava lep pasatni polkrmni veter in v noč s skoraj polno luno zajadrava tako hitro, da ima Starlink probleme. Ne sicer tehnika, ampak pravila. Če se hočem premikati hitreje kot 10 milj na uro (kar je preračunano slabih 9 vozlov), moram to posebej plačati. Jasno, da nisem in ne bom. Bom raje upočasnil.

Fuerteventura, svetilnik Morro Jable

Fuerteventura

Fuerteventura

Fuerteventura

Fuerteventura

Fuerteventura

Fuerteventura

na poti od Fuerteventura do Tenerife

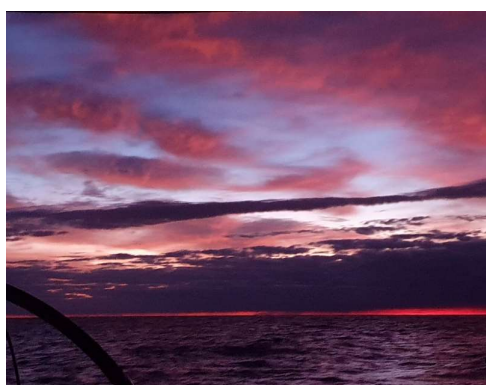
26. november 2023, nedelja

Santa Cruz, Tenerife, Španija

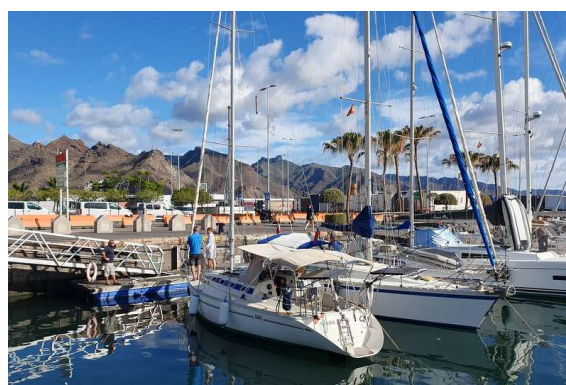
Ob Gran Canariji po pričakovanju ni bilo vetra, ko pa otok pustiva za sabo, sva ponovno v pasatih. Mala kar poskoči v 4 Bf polkrme in okoli devetih dopoldan sva v luki mesta Santa Cruz. Pričakoval sem privez na finger ponton, pa ga nisva dobila. A-joj! Iz lockerja je potrebno potegniti pasarelo in jo zmontirati na krmo. Jasno, da sva jo lepo spakirala čisto zadaj na dno, ker sva računala, da je ne bova več potrebovala. Zanimacija za pol ure. Malo me tudi skrbi, kako se bo privez na mooring-line obnašal v bibavici, ko naju ne bo na barki. Jah, nisem zadovoljen s privezom, pa nimam kaj storiti.

Popoldan grem na sprehod po okolici luke. Spet po špansko zelo lepo urejena okolica in predvsem čista. Nikjer niti ene same smeti, niti enega plevela ali trave, ki raste sredi pločnika, niti ene luknje, kamor bi lahko po pomoti stopil. Vse je urejeno kot Disneyland. Česa podobnega si v Sloveniji ne morem zamisliti, da o južnem Balkanu niti ne izgubljam besed. Stopim še na avtobusno postajo, da v torek ne bi doživela presenečenja. Kot da bi prišel na letališče. Sem pa zato razočaran pri gostinski ponudbi. Nič izvirnega, samo standardni turistični meniji.

S Stabom si delimo ponton. Tokrat se takoj pozdravimo in zvečer dobimo na pijački. Večer mine v prijetnem razpoloženju in klepetu skoraj do jutri.

ob sedmih zjutraj pred Tenerife

marina Santa Cruz, Tenerife,

27. november 2023, ponedelj

Santa Cruz, Tenerife, Španija

Dopoldan uradujeva, od enajstih pa sva le na sprehodu po mestu. Res je lepo urejeno. Parki me še posebej razveseljujejo, saj so (tako mi izgleda) vrtnarji ravnokar zapustili prizorišče. Nekaj vrtnarjev tudi vidiva na delu.

Jaz se namenim k frizerju, v Ljubljani verjetno ne bo časa, sem pa že pošteno zaraščen. No, teta me je sicer preveč oskubila, ampak bo že. Saj so lasje do sedaj itak vedno spet zrasi. Frizerka je domačinka, lastnica je Kitajka. Ko konča s striženjem, frizerka pogleda Kitajko, ki ji določi, koliko naj računa. Ve se, kdo je kapitan v tem frizeraju.

Potem greva v šoping. Vesna je uspešno na zalogo kupila nekaj škatlic zdravil na recept brez recepta. V nekaj lekarnah. V vsaki po eno. Lekarn je v Španiji res veliko. Kar ne morem si predstavljati, kako se tujec počuti v Ljubljani, ko želi kupiti zdravila. Na našem koncu je ena lekarna skrita v spalnem naselju, kamor tujec sploh ne zavije in ena je v City Parku. Na tako velikem področju jih je tukaj več kot deset, lepo označenih z utripajočim zelenim križem.

Jaz sem bil neuspešen. Moji, sicer lepo udobni, modri čevlji so obšlesali pod UV žarki. Kupil bi si nove, pa jih ne najdem. Enostavno takih ne prodajajo. Povsod so naprodaj samo ala superge. Čudno. Pa začnem malo pogledovati v obuvala ljudi, ki jih srečujeva. Vsi, ampak res vsi, nosijo - superge-like obuvala. Jasno, saj drugega ne morejo kupiti. Ali pa drugega ne prodajajo, ker ni zanimanja, kdo ve?

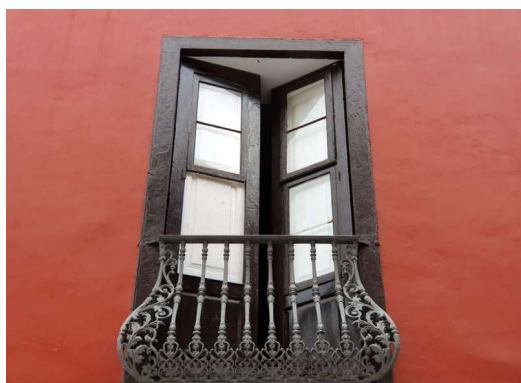
Zvečer se na Mali dobimo z Doo It in z Sophie ter Andrejem prijetno klepetamo. Odpravljata se preko oceana. Ampak, ne še takoj. Najprej si bosta ogledala te otoke. In potem še naslednje, Zelenortske.

Santa Cruz, spet zelo veliko različnih skulptur na temo zgodovine ali zgolj umetnost

mogočne korenine

božične zvezde po parkih in kot zelenice med voznimi pasovi

Barraguito con Licor 2,10€=tenerifška kava sestavljena kondenzirano mleko+likor 43 ali Tia maria+espresso+sprejano mleko+cimet in dekoracija z limonino lupino ... postrežena kava točno po receptu ! dober okus

veliko mini parkov

teater

vsepošod že kičasto okrašeno za novoletni čas

market sva zamudila, odprt le do 14 ure

je pa Santa Cruz v marsikateri stranski ulici popisan z brezveznimi grafiti

čudovito lepa cvetoča drevesa konec novembra

28. november 2023, torek

Santa Cruz, Tenerife, Španija - Ljubljana, Slovenija

Vesna opere perilo, jaz pripravim barko na dvotedensko zimovanje in počasi se odpraviva na letališče. Vroče je, zelo vroče za dolge hlače in čevlje. V kratkih hlačah in jpankah pa nekako ne bi bilo najbolj prijetno, ko priletiva na cilj. Še dingija moram dvigniti nad nivo pontona, da ga nepričakovani južni veter ne stisne ob ponton. In potem ne morem z barke. No, ne morem, če ne bi imel sosedov.

Doo It naju pospremi ob odhodu, s Stabom se žal ne moreva posloviti, ker ju ni. Avtobus je točen kot vlak in čakalna doba za security je 3 minute. Torej sva precej pred potrebno uro že na gatah. Rezultat? Jasen, kot beli dan. Čakanje, da sploh objavijo, katere gate so najine je precej dražje kot sama letalska karta. Kaj čmo, če imajo pa Guinnessa, pakiranega v tri četrt litrske kozarce...

Benetke bodo glede na napoved hladne, Ljubljana še bolj.

Domov na Malo se vračava desetega decembra.